Ruotsin kelpiemestaruuksissa kelpo edustus Suomesta

Teksti: Sari Aalto

Kuvat: Sari Aalto, Eija Huusko ja Anne Kolehmainen

Pekka Kolehmaisen Kaja nautaradalla Ruotsissa. Kisapaikka oli mainio, naudat hyvin koirattuja ja mukavia paimentaa.

Tiivis kolmen autokunnan suomalaisporukka starttasi 29.7. Finnlinesin aamulaivalla Naantalista kohteenaan Working kelpie mestikset Ruotsissa. Tämä pohjoismaisen kelpiekansan jokavuotinen ykköstapahtuma järjestettiin 31.7. - 2.8.2026 Tidaholmissa ja Dalumissa.

Suomalaiset ovat sinnikkäästi osallistuneet viime vuosina useamman koirakon voimin kilpailuihin. Tällä kertaa meidän porukassamme matkaan lähtivät Anne ja Pekka Kolehmainen Kajan (Nallikallion Turbulenssi), Riian, Piin ja Viivin (Bess) kanssa, Eija Huusko Nokin ja Jackin sekä Sari Aalto Mortin (Busse) kanssa. Kaisa Hilska ja Milla Panninmaa saapuivat eri matkaa tapahtumaan.

Me saavuimme ajoissa alkuillasta Kapellskäriin, josta oli noin tunnin matka Knutbyhyn. Olimme suunnitelleet ajavamme vasta aamusta Håkanin tilalle, mutta ainahan voi muuttaa aikataulua. Pekka soittamaan Håkanille, voimmeko yöpyä jossain tilan mailla. Håkan Calborgin Björn on Rita x Lekebergas Buster pentueesta, samasta, mistä mukanamme olleet Busse ja Bess, ja siten Håkan on tuttu mies meille. Hänellä ja perheellään on luomutila Knutbyssä.

Seuraavana aamuna olikin luvassa nautapaimennusta tilan upeissa maisemissa. Nautatreeniin osallistuivat Pekka Riian ja Eija Noen kanssa Annen ja Sarin seuratessa koirineen vierestä. Treenit pidettiin lyhyinä, koska keli oli jo aikaisesta hyvin lämmin. Kiitimme Håkania mahdollisuudesta käydä ja tavata. Anne ja Pekka olivat käyneet myös edellisenä kesänä heidän luonaan. Matkaa oli jatkettava ja edessä melkein 400 km matka etelän suuntaan Vätternin rannalle. Päivällä lämpö nousikin jo yli +30, joten ei harmittanut ilmastoiduilla autoilla ajelut.

Illemmalla saavuttiin Tidaholmiin Daretorpin tilalle, jossa olivat seuraavan päivän nautakisat. Muutaman sos puhelun jälkeen lopulta löydettiin oikeat tilukset. Hieman oli etukäteen ilmoitettu Google Maps linkki vajavainen. Yöksi ajoimme läheiselle pienelle majoitusalueelle. Siellä oli hyvä huoltorakennus, ja pääsimme suihkuun ja huoltautumaan. Kolmantena reissupäivänä odottivat nautakisat. Kelikään ei ollut enää niin helteinen. Suomalaisista tilakoiraluokkaan osallistuivat Eija Nokin, Pekka Kajan ja Hilskan, Kaisa Bonnyn kanssa. Eija Jackilla ja Pekka Riialla osallistuivat lisäksi nautamestaruusluokkaan. Paikka oli mainio kisapaikka, naudat hyvin koirattuja ja mukavia paimentaa. Tosin menestystä ei tullut, kokemusta sitäkin enemmän. Jackille nämä olivat oli viimeset nautakisat ennen eläkkeelle siirtymistä, ja meiltä kaikilta kostui silmäkulma, kun Eija ja Jack tulivat pois radalta.

Illalla ajettiin Dalumiin Ingaredin tilalle. Leiriydyimme lammaskilpailujen leiriytymisalueelle, joka oli varsin mukava ja rauhallinen paikka järven rannassa. Lauantaina sitten starttasivatkin kaikki tilakoiraluokassa Sari ja Mortti, Pekka Kajalla ja Riialla, Eija ja Nokilla, Kaisa Bonnylla ja Vellamolla, Milla Pärellä. Kaisa mestaroi radat läpi Bonnyn ja Vellamon kanssa. Laidun oli kumpuileva, tuuli erittäin kova ja uuhet hyviä texeleitä. Lauantaiaamuna myös paikalla ollut eläinlääkäri antoi sovitusti

ekinokokkilääkitykset meille sunnuntain kotiinpalaajille.

Illalla iltamat istuttiin latoon tehdyssä viehättävässä juhlapaikassa, hyvää ruokaa ja perinteinen niin hauska huutokauppa, minkä tuotto käytetään yhdistyksen toimintaan.

Sunnuntaina eli viimeisenä kisapäivänä kilpailtiin 1-luokka (vastaa Suomen 2 luokkaa) ja tuplahakumestaruusluokka. 1-luokassa starttasivat Sari Mortilla, Milla Pärellä ja Kaisa Bonnylla ja Vellamolla. Kaisa oli tälläkin kertaa ainoa suomalainen, joka sai radat läpi. Kelmi Bonny Lass palkittiin working kelpie parhaan nuoren kiertopalkinnolla.

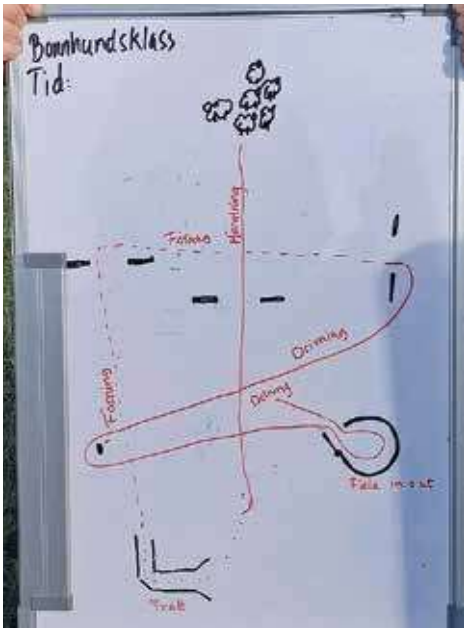
Kisan jälkeen syötiin lounas, mikä oli siis joka päivä järjestetty kisalaitumille etukäteen tilattuna ja maksettuna. Ruokailu oli edullinen, ja ruoka oli todella hyvää. Sitten

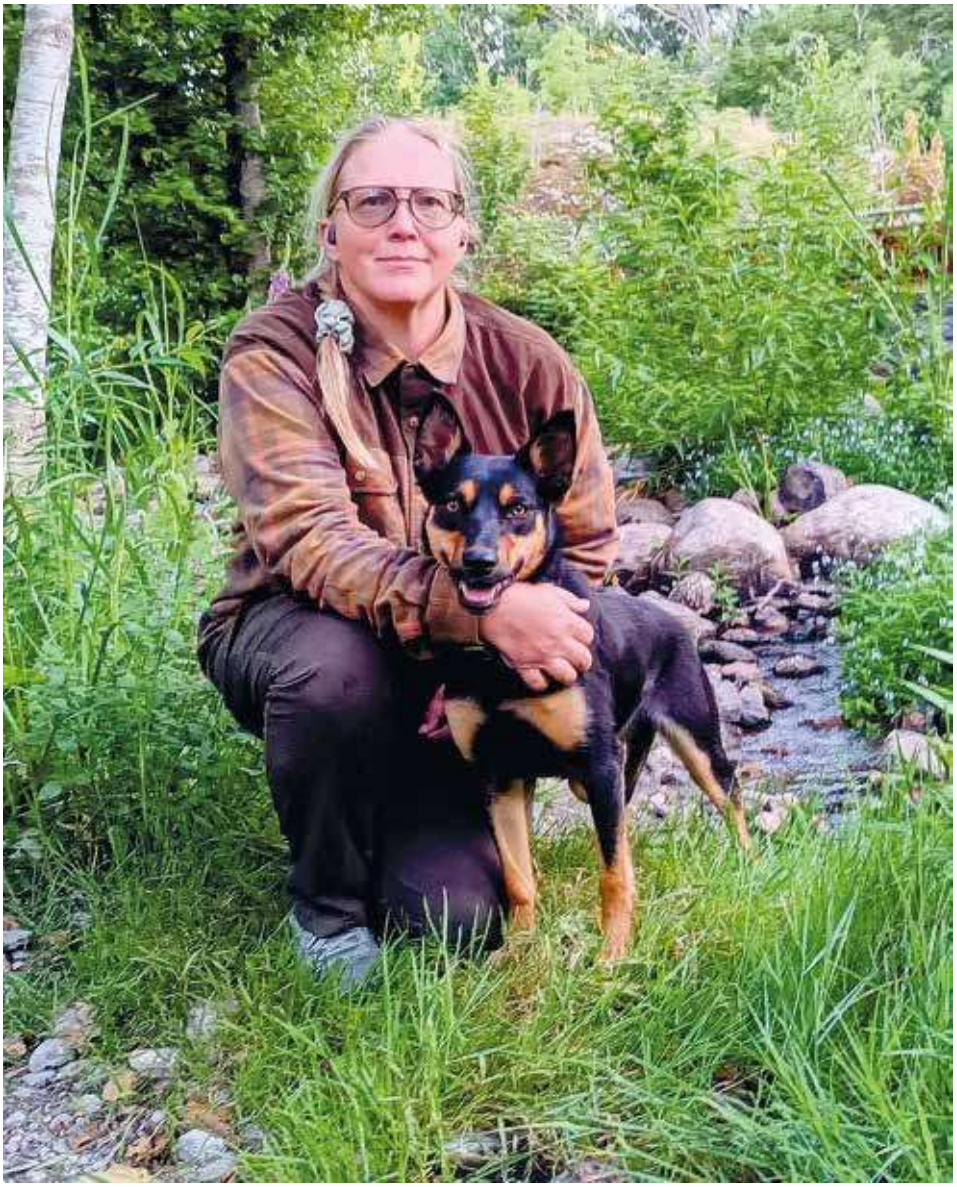
Sari Aalto ja Mortti osallistuivat jo toista kertaa Ruotsin working kelpie mestaruuskilpailuihin. Arvokasta kokemusta karttui jälleen roppakaupalla.

Hienoa olisi, jos kelpieväki innostuisi mukaan enemmänkin. Kielestä ei kannata tehdä ongelmaa, sillä ruotsilla, englannilla, sekaisin niillä tai viittoen pärjää hyvin. Tapahtuma on täynnä mukavia ihmisiä ja saa monenmoisia kokemuksia ja näkemyksiä.

Suomalaisista tilakoiraluokkaan osallistuivat Eija Nokin, Pekka Kajan ja Hilskan Kaisa Bonnyn kanssa. Kuvassa ratapiirros.

Kaisa Hilskan 18 kk vanha Kelmi Bonny Lass paimensi itselleen Larry Jonesin kiertopalkinnon lahjakkaimmalle nuorelle koiralle. Kuva Milla Pannimaa.

olikin aika lähteä. Ajettiin porukalla (Kaisa ja Milla jäivät vielä) muutaman eksymisen kautta (mapsin ohjeet) Kapellskärin satamaan ja yölaivalla kohti Suomea. Koirien kanssa matkatessa Finnlines on ehdottomasti hyvä valinta. Matka ei kestä ikuisuuksia ja bileporukkaa ei juuri ole rymyämässä. Muutenkin koirien kanssa matkustavat on otettu hienosti huomioon. Kokonaisuudessaan tämä oli taas äärimmäisen antoisa reissu. Hienoa olisi, jos kelpieväki innostuisi mukaan enemmänkin. Kielestä ei kannata tehdä ongelmaa, sillä ruotsilla, englannilla, sekaisin niillä tai viittoen pärjää hyvin. Tapahtuma on täynnä mukavia ihmisiä ja saa monenmoisia kokemuksia ja näkemyksiä. Lämmin ja kannustavahenkinen happening, johon myös minunlaiset vihernokat otetaan hienosti vastaan. Itse tapahtumaan, kokeneempien suomalaisten reissuretkueisiin, apua, tukea, tsemppiä riittää.

Tämä oli itselle toinen reissu, ja ensi vuonna sitten kolmas.

Hienoa olisi, jos Suomeenkin saataisiin räätälöityä tilakoiraluokka. Täytynee alkaa selvittelemään moista. Ja ehkä ensi reissuun saadaan hankittua tiimilippikset tai paidat, hyvää suomipeeärrää kelpierintamalla tuolla kuitenkin tulee.

Larry Jonesin kiertopalkinto oli Kaisa Hilskalle mukava kotiin tuominen. Kuva Milla Pannimaa.